

MESEC, PRIJATELJ

(J. Rednak / V. Bertok / J. Rednak)

Večer se prevesil je v noč,
že zvezde na nebu žarijo...
V krošnje jesen je ujeta,
v meglice narava odeta.

Na vodi odsev valovi,
spominja na njeno podobo...
Le komu naj zdaj se zaupam
in komu dam v roke usodo?

Mesec, prijatelj stari moj,
skozi noč s teboj grem v jutro rano...
Prosim, ponesi k njej nocoj
srca šepet in ji povej, kar mi ni dano.

Mesec, prijatelj, najpoprej
reci mi, kaj ti lahko obljubim?
Mojo skrivnost odnesi k njej;
ji v snu priznaj, da jo ljubim.

Spokojno zaspal je ves svet,
le ura odzvanja na vasi...
V spomine je misel vpeta,
z nemirom pa duša prežeta.

Na vodi odsev valovi,
spominja na njeno podobo...
Le komu naj zdaj se zaupam
in komu dam v roke usodo?